

Π.Α.Ε.Κ.: Τα Πρώτα Δέκα Χρόνια

Αντρέας Κελέσιης

Γύρω στα 1950 όλες οι πόλεις είχαν ποδοσφαιρικές ομάδες με σωματεία ενταγμένα στις δυο κατηγορίες της ΚΟΠ, όλες, εκτός από την Κερύνεια. Εδώ ακόμα και τα χωριά γύρω από την πόλη είχαν αθλητικά σωματεία, όπως ο ΑΣΑΓΕ Αγίου Επικτήτου, η ΑΕΚ, ο Αρης Καραβά κ.ά., όχι όμως η πόλη. Ήταν πρόβλημα, συζητείτο παντού, πολύ και για καιρό. «Είναι ντροπή για την Κερύνεια να μην έχει ποδοσφαιρικό σωματείο ενταγμένο στην ΚΟΠ» φώναζαν οι φίλαθλοι. Ήταν και χρόνια δύσκολα, οι νέοι έφευγαν, δουλειές δεν υπήρχαν, η Κερύνεια έγινε πιο μικρή. Η πόλη μόλις πριν μια δεκαετία είχε χάσει όλη τη δυναμικότητα που της έδινε το λιμάνι, αφού σκόρπισαν τα ψηλοκάτάρτα καράβια της με τα κιτρινισμένα πανιά, μέχρι τότε σχεδόν όλο το εμπόριο του νησιού βασιζόταν σ' αυτά.

Στην ανοργάνωτη ποδοσφαιρικά Κερύνεια μόνο ο Σύλλογος Αποφοίτων Γυμνασίου Κερύνειας (ΣΑΓΚ), το πνευματικό αυτό κύτταρο της πόλης, διέθετε ομάδα, κι αυτό κατά καιρούς, μια και ο αθλητισμός δεν ήταν μέσα στις προτεραιότητες και στους στόχους του. Ποδοσφαιρική ομάδα έστηνε πότε-πότε και το Γυμνάσιο της πόλης. Ποδοσφαιριστές της τότε εποχής αναφέρονται οι αδελφοί Κύπρος και Ξανθός Κουτσοκούμνη, ο Αργυρός Χαζήβασιλείου, ο Φοίβος Μιλτιάδου, ο Δήμος Καραμαλλάκη κ.ά.

Πρέπει να αναφερθεί ότι πιο πριν, είχε ιδρυθεί από τον Αντρέα Καριόλου ο Αθλητικός Σύλλογος Κερύνειας, ο ΑΣΚ, την ίδια ακριβώς εποχή που ιδρύθηκε η Ομόνοια στη Λευκωσία. Χρωματίστηκε όμως πολιτικά, αποχώρησαν αρκετά μέλη και με τα χρόνια διαλύθηκε η ποδοσφαιρική του ομάδα. Το 1950 το σωματείο υπήρχε μόνο ως καφενείο.

Τη λύση έδωσαν οι Τάκης Γ. Γεωργιάδης, διατηρούσε εμπορικό κατάστημα στην οδό Κατσελλή, ο νεοφερμένος γυμναστικός Αντώνης Παγούρας, ο καθηγητής Τεύκρος Χειμώνας και ο Δήμος Καραμαλλάκης, δημοτικός υπάλληλος. Αυτοί πρώτοι έριξαν την ιδέα κι αυτοί στη συνέχεια πρωτοστάτησαν και προχώρησαν στην ίδρυση ποδοσφαιρικού σωματείου στην πόλη της Κερύνειας. Ο φίλαθλος κόσμος αγκάλιασε την ιδέα, πιο πολύ όμως τα νεαρά μέλη του ΣΑΓΚ μαζί με τον τότε πρόεδρο τους Φρίξο Βράχα. Κατά γενική απαίτηση το νέο σωματείο έπρεπε να μείνει μακριά από πολιτικές καταστάσεις, υπήρχε προηγούμενο κακό.

Η Ιδρυτική Συνέλευση έγινε τον Οκτώβρη του 1953 στο οίκημα του ΣΑΓΚ, στην οδό Ελευθερίας. Το καταστατικό που εγκρίθηκε, το είχαν πιο πριν ετοιμάσει οι Ανδρέας Κατσελλής και Φρίξος Βράχας, ακόμα και Τούρκοι μπορούσαν να είναι μέλη και παίχτες του σωματείου (υπήρχαν αργότερα). Στο σωματείο δόθηκε το όνομα ΠΑΕΚ, (Ποδοσφαιρική Αθλητική Ένωση Κερύνειας), μετά από εισήγηση του Τεύκρου Χειμώνας. Ως έμβλημα επελέγη ο Δικέφαλος Αετός και χρώματα το Κίτρινο με το Μαύρο. Με το τέλος της ιδρυτικής συνέλευσης όλος ο ποδοσφαιρικός εξοπλισμός και υλικό που διέθετε ο ΣΑΓΚ παραχωρήθηκε στη νεοσύστατη ΠΑΕΚ.

Ανάμεσα στα ιδρυτικά στελέχη ήταν:

*Αντρέας Κατσελλής Τάκης Γ.
Γεωργιάδης Αντώνης Παγούρας
Τεύκρος Χειμώνας Μιχάλης
Φιερός Ανδρέας Καρεφυλλίδης
Κλεάνθης Γεωργιάδης Δήμος
Καραμαλλάκης Δημητράκης
Δημητριάδης Νίκος Σταύρου
Νίκος Μανούσος Αντρέας
Ελισσαίου Ανδρέας Σεκκίδης*

*Φρίξος Βράχος
Χαράλαμπος Νικολάου
Φώτης Μιχαήλ
Κακος Ευστρατίου
Φαιδρός Φιερός
Χριστόδουλος (Φασουλής) Περίδης
Χριστάκης Μουστάκας
Κωσταρής Βράχος
Κώστας Βράχος
Νικόλας Αγαθαγγέλου
Κρίνος Ελισσαίου
Φοίβος Χριστής*

Πρώτος Πρόεδρος (αλλού αναφέρεται ως Γενικός Γραμματέας) εξελέγη ο Ανδρέας Κατσελλής (1953-1959). Τα μέλη του πρώτου διοικητικού συμβουλίου ήταν οι Δήμος Καραμαλλάκης Γραμματέας, Ανδρέας Σεκκίδης Ταμίας, Χαράλαμπος Νικολάου Βοηθός Ταμίας και ο Τάκης Γεωργιάδης Επιμελητής και Εφορός.

Πρώτο οίκημα ήταν ανώι στην οδό Κατσελλή. Σπίτι και επίπλωση παρεχωρήθησαν από τον Κώστα Κατσελλή. Μέλη του νέου σωματείου ενεγράφησαν σχεδόν όλοι οι Κερυνιώτες.

Το πρώτο καινούργιο ποδοσφαιρικό υλικό δωρήθηκε από τον Ανδρέα Κατσελλή, το έφερε από την Ουγγαρία ο ίδιος, μετά από το γαμήλιο του ταξίδι. Ήταν φανέλες από καμβά, με πλατιές κάθετες κιτρινόμαυρες ρήγες. Ήταν άφθαρτες, φορήθηκαν για χρόνια κι από πολλούς.

Ο πρώτος ποδοσφαιρικός αγώνας της ΠΑΕΚ έγινε το Νιόβρη του 1953 στο παλιό γήπεδο της πόλης με αντίπαλο την ομάδα του ΑΠΟΕΛ, (0-8), με ποδοσφαιριστές κυρίως παλιούς παίκτες του ΣΑΓΚ, αρκετοί με κοιλίτσες, (Ανδρέας Ελισσαίου-Μάικης, Ντίνος Βράχας, Δήμος Καραμαλλάκης, Φοίβος Μιλτιάδου, Σάββας Μαραγκός, κ.ά.) και μαθητές του γυμνασίου (Αντρέας Σεκκίδης, Ευγένιος Σωτηρόπουλος, Πέτρος Λαούτας, Τάκης Μιλτιάδου, Νίκος Λιβέρδος και Αντρέας Κελέσιης) με δίδυμο προπονητών τους Αντώνη Παγούρα και Τεύκρο Χειμώνα.

Η ίδρυση της ΠΑΕΚ συνέπεσε με την κατασκευή του γηπέδου Γ. Σ. Πρά-ξανδρος μετά από δωρεά του Χαρίλαου Δημητριάδη. Το γήπεδο κατασκευάστηκε και πρωτοετοιμάστηκε με γρήγορο ρυθμό από τον εργολάβο Σωκράτη Νικολάου, για να γίνουν οι Παγκύπριοι Μαθητικοί Αγώνες το Μάιο του 1954. Εκτοτε, παρά τις αρχικές ελλείψεις του, απετέλεσε την έδρα της ΠΑΕΚ.

Πρώτος έμμισθος προπονητής, ο Κόκος Μουσικής, παλιά δόξα του ΑΠΟΕΛ, με μισθό έξι λίρες το μήνα. Από τους παλιούς παίκτες του ΣΑΓΚ κράτησε μόνο το Δήμο Καραμαλλάκη και Φοίβο Μιλτιάδου. Αρχισε να δουλεύει με νεαρούς ηλικίας 14-17 χρόνων που εντόπισε στο Γυμνάσιο της πόλης, στους Αθλητικούς Συλλόγους Αγίου Επικτήτου, Αγίου Γεωργίου και στην ΑΕΚ Καραβά. Έφερε και έναν ξένο τον Αντρέα Λαγό που έπαιζε στο Χαλκάνωρα Ιδαλίου.

Σύμφωνα με το Αρχείο της ΚΟΠ, το σωματείο ζητά τη 13 Απριλίου 1954 να ενταχθεί στη δύναμη της ΚΟΠ το 1954. Η αίτηση υπάρχει κι έχει ως εξής:

**ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ-ΑΘΛΗΤΙΚΗ
ΕΝΩΣΙΣ-ΚΥΡΗΝΕΙΑΣ**

Εν Κυρηνεία τη 13.4.1954

*Προς Διοικητικόν Συμβούλιον της ΚΟΠ,
Λευκωσία*

Αξιότιμοι Κύριοι,

Δια της Παρούσης το ποδοσφαιρικόν σωματείον ΠΑΕΚ (Πο-δοσφαιρική-Αθλητική-Ενωσις-Κυρηνείας) σας παρακαλεί θερμώς όπως γίνει δεκτή η αίτησις εισδοχής εις την δύναμιν της ΚΟΠ ως σωματείον Β' Κατηγορίας.

Δια τούτου θα ενισχύσετε τα μέγιστα την αθλητικήν κίνησιν εις την πόλιν της Κυρηνείας.

*Ελπίζοντες ότι θα τύχωμεν της ευμενούς αποφάσεως σας,
Διατελούμεν κτλ. Δια το Διοικητικόν Συμβούλιον
της ΠΑΕΚ*

*(Υπογράφει Ανδρέας Κατσελλής) Γ.
Γραμματέας.*

Στις 24.9.1954 η ΚΟΠ εντάσσει στη δύναμη της τρία νέα σωματεία, την ΠΑΕΚ Κυρηνείας, την Αλκή Λάρνακος και τον Ορφέα Λευκωσίας. Στην επιστολή της, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Χαιρετίζοντες την είσοδόν σας εις τους κόλπους της Ομοσπονδίας, τρέφομεν την πεποίθησιν, ότι δια της αθλητοπρε-πους και πειθαρχικής συμπεριφοράς σας, θα συμβάλητε εις την πρόοδον του ποδοσφαίρου». Για την ΚΟΠ υπογράφουν οι Γ. Στυλιανάκης και Γ. Φιντικίδης.

Την ποδοσφαιρική χρονιά 1954-55 στην πρώτη κατηγορία αγωνίζονταν οι ομάδες ΑΕΛ, ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΟΣ, ΑΠΟΕΛ, ΤΣΕΝΤΙΝ ΚΑΠΑ, ΕΠΑ, ΟΜΟΝΟΙΑ, ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ, ΑΥΜΑ, ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ και ΑΡΗΣ. Πρωταθλήτρια ανεδείχθη η ΑΕΛ με 29 βαθμούς.

Την ίδια ποδοσφαιρική χρονιά, για το πρωτάθλημα δεύτερης κατηγορίας, οι ομάδες ήταν χωρισμένες σε δυο ομίλους. Στον όμιλο της ΠΑΕΚ συναγωνίζονταν η Ένωση Νέων Αγίων Ομολογητών, η τούρκικη Κεσλή Κουτσούκ και οι άλλες δυο νεοφώτιστες, Ορφέας Λεκωσίας και Αλκή Λάρνακας. Στον άλλο όμιλο αγωνίζονταν οι ομάδες Λεμεσού-Πάφου. Πρωταθλητής Β' Κατηγορίας τελικά ανεδείχθη ο Απόλλων Λεμεσού και ανέβηκε στην Α' Κατηγορία.

Σύμφωνα με το αρχείο της ΚΟΠ στον πρώτο κατάλογο ποδοσφαιριστών της ΠΑΕΚ για τους οποίους ζητήθηκε έκδοση ποδοσφαιρικής ταυτότητας, στις 9.10.1954, ήταν οι πιο κάτω 19 παίκτες

Νικόλαος Λιβέρδος, εκ Κυρηνειας
Σπύρος Φυλακτής Γιαννάκης
Χατζησάββας Καλλίνικος Σαββίδης
Ανδρέας Ηλιάδης Πέτρος Λαούτας

Ανδρέας Κελέσις Χρίστος
(Τάκης) Μιλτιάδου Ανδρέας
Σεκκίδης Ευγένιος
Σωτηρόπουλος

Ντίνος Ευαγγέλου
Δήμος Καραμαλλάκης
Αντώνιος Λιάτσος
Πέτρος Πετρόπουλος,
εξ Αγ. Γεωργίου
Σάββας Μαραγκός, εκ Καραβά
Γρηγόριος Χατζηγηγορίου
Νίκος Λαζαρή
Παύλος Παπαχριστοφόρου,
εκ Λευκωσίας
Ιωάννης Αλεξάνδρου

Πρώτος επίσημος αγώνας πρωταθλήματος της **/ΜΕ/Θμετά** την ένταξη της στην ΚΟΠ, (δεύτερη κατηγορία 1954-55) διεξήχθη στο ΓΣΠ με αντίπαλο την τουρκική ομάδα Λευκωσίας **Κεσλή Κουτσούκ**. Έχασε η ΠΑΕΚ με 2-1. Σ' εκείνο το ματς η ΠΑΕΚ παρουσίασε μπάλα με βαλβίδα, (ίσως για πρώτη φορά στην Κύπρο), την είχε φέρει από την Αγγλία ο Πρόεδρος Ανδρέας Κατσελλής, ήταν ένα ξεχωριστό για την εποχή δώρο. Ο Τούρκος διαιτητής του αγώνα Αζίζ, την έπιασε στα χέρια του, την περιεργάστηκε καλά και απεφάνθη ότι ήταν ακατάλληλη, λέγοντας, «τούτον μάππα εν' ειν' καλή, πουν' το Βιλλούρι;» και την κλώτσησε έξω. Έπαιξαν:

Σπύρος Φυλακτής (Τερμ. Τραυματίστηκε) Γρηγόρης Χατζηγηγορίου Κόκος Μουσκή, (Τερμ.)
Ανδρέας Κελέσις Δήμος Καραμαλλάκης Ανδρέας Σεκκίδης Τάκης Μάζιος
Φοίβος Μιλτιάδου Γιάννης Κούβακας Πέτρος Πετρόπουλος Τάκης Μιλτιάδου
Αντρέας Λαγός Ευγένιος Σωτηρόπουλος Ανδρέας Κουτσοκούμης

Στο μεταξύ μετά την ίδρυση της ΠΑΕΚ αρχίζει να επαναδραστηριοποιείται ο ΑΣΚ, το παλιό σωματείο. Ο κόσμος της Κερύνειας να αρχίζει να φανατίζεται ποδοσφαιρικά και δυστυχώς πολιτικά. Ο τόπος ήταν πολύ μικρός. Τα δυο σωματεία αποφεύγουν για δυο σχεδόν χρόνια να συναντηθούν. Ο προπονητής της ΠΑΕΚ Μουσκή ήθελε πρώτα να δημιουργήσει ομάδα, δούλεψε με μικρά παιδιά, οι περισσότεροι μαθητές. Από την άλλη ο ΑΣΚ χωρίς άλλη επιλογή επεστράτεψε τους παλιούς παίκτες του. Τελικά ο αναπόφευκτος αγώνας έγινε στις 16 Φεβρουαρίου 1956. Εκ των προτέρων όλοι ήξεραν ότι η ομάδα που θα έχανε θα διαλυόταν... και έτσι έγινε. Η νεανική ομάδα της ΠΑΕΚ κέρδισε με 4-1, αν και το ματς δεν τέλειωσε ποτέ. Διακόπηκε 7 λεπτά πριν τη λήξη του. Όμως πρέπει προς τιμήν τους να αναφερθεί ότι οπαδοί και ποδοσφαιριστές του ΑΣΚ, (Κωστής Μεϊτανής, Ερρίκος Παμπόρης, κ.ά.), όταν ακριβώς ένα χρόνο μετά οι Αγγλοι συνέλαβαν σχεδόν όλους τους παίκτες της ΠΑΕΚ, δήλωσαν «παρών» και βοήθησαν την ΠΑΕΚ

Μετά από δύομισι χρόνια σκληρής δουλειάς, ο Μουσκή άρχισε να περηφανεύεται για τη νεανική ομάδα που δημιούργησε. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι οι ομάδες της Λευκωσίας άρχισαν να ενδιαφέρονται για τα νεαρά ταλέντα της ΠΑΕΚ. Μετά τις αρνήσεις του Μουσκή, τα μεγάλα σωματεία προσπάθησαν με κατ' ιδίαν επαφές με ποδοσφαιριστές να αποκτήσουν εκτός άλλων τους Σωτηρόπουλο, Κελέσιη, Σεκκίδη, Μιλτή, Πάρπα, Πλατη. Κανένας όμως δεν εγκατέλειψε την Κερύνεια για δυο λόγους για το χατήρι της ΠΑΕΚ και για κάποιο άλλο λόγο.

Την ποδοσφαιρική περίοδο 1956-57 η ομάδα ήταν πια πανέτοιμη και αδιαμφισβήτητη πρωταθλήτρια της δεύτερης κατηγορίας. Η άνοδος στην πρώτη κατηγορία ήταν παραπάνω από σίγουρη. Στα φιλικά παιχνίδια προετοιμασίας δεν έχασε παιχνίδι, ούτε από ομάδες της πρώτης κατηγορίας, (ισοπαλία με ΑΠΟΕΛ και νίκη επί Ολυμπιακού). Όμως μετά τον πρώτο και νικηφόρο αγώνα πρωταθλήματος, η ΠΑΕΚ αναγκαστικά κι απροσδόκητα απεσύρθη από το πρωτάθλημα. Σχεδόν όλοι οι ποδοσφαιριστές,

συμπεριλαμβανομένων και των αναπληρωματικών συνελήφθησαν τη νύχτα της 16^η Φεβρουαρίου

1957 από τους Άγγλους και στη συνέχεια κλείστηκαν στα κρατητήρια και στις φυλακές. Ήταν Όλοι και μίας άλλης ομάδας της ΕΟΚΑ.

Λίγους μήνες πιο πριν, ο Αντώνης Παγούρας, όντας Ελλαδίτης, είχε απελαθεί από τους Άγγλους. Ο Κόκος Μουσικής άμα είδε το όνειρο της ζωής του να γκρεμίζεται, απογοητευμένος και πικραμένος έφυγε και δεν ξανάρθε στην Κερύνεια, κι ας είχε να παίρνει δυο ολόκληρα μηνιάτικα.

Στα επόμενα δυο δύσκολα χρόνια του απελευθερωτικού αγώνα, συντήρηση της ομάδας έκαναν οι Γλαύκος Ταλιάνος και ο νέος Γυμναστικός του Γυμνασίου Γιώργος Σολομωνίδης. Αναγκαστικά έπαιζαν και οι ίδιοι, μαζί με δυο-τρεις παλιούς παίκτες (Φοίβος Μιλτιάδου, Ερρίκος Παμπόρης, Κωστής Μεϊτανής) προωθώντας συνάμα μικρούς μαθητές του Γυμνασίου (Τάσος Μουσικής, Δήμος Γεωργιάδης, Κώστας Κωσταντίνου, Μιχάλης Φ. Μιχαήλ). Συχνά-πυκνά, για να συμπληρωθεί ομάδα έφερναν και ποδοσφαιριστές από του Μόρφου (Γιάννη Τσίγγη, Κλείτο Σωτηριάδη, Κόκο Χρυσανθου).

Τον Οκτώβρη του 1957 ο Δήμος Καραμαλλάκης ως Γραμματέας, ζητά από την ΚΟΠ: *«Αι συναντήσεις να γίνονται Κυριακήν μόνο (διότι το ΚΕΡΦΙΟΥ εις την πόλιν μας δια τους ανηλίκους αρχίζει η ώρα 5 μ.μ. και δια τούτο δεν 9α προφτάνουν). Επίσης δεν μπορούμε να δώσωμεν συναντήσεις εις άλλας πόλεις κατά τα απογεύματα, πλην της Λευκωσίας, λόγω του ιδίου περιορισμού της ώρας».*

Ο Δήμος Γεωργιάδης αναφέρει ότι ένα ωραίο Ματς έγινε το Φεβράρη του 1958, με αντίπαλο την Αρμενική ομάδα ΑΥΜΑ στο γήπεδο του Πραξάνδρου, που εκείνη τη μέρα ήταν γεμάτο λίμνες και λασπόνερα. Άμα τέλειωσε το παιχνίδι παραπονεμένοι οι της ΑΥΜΑ είπαν «γιατί ρε εν μας επήρατε να παίζουμε μέσα στο λιμάνι που τα νερά ήταν καθαρά;»

Με το τέλος του απελευθερωτικού αγώνα, το Φεβράρη του 1959, εκλέγεται και νέο διοικητικό συμβούλιο, το δεύτερο στη σειρά, με πρόεδρο, το Γεώργιο Ευστρατίου, (σε μερικές επιστολές υπογράφει ως Γενικός Γραμματέας, όπως πιο παλιά ο Ανδρέας Κατσελλής). Ανάμεσα στα μέλη οι Τάκης Γεωργιάδης, Δήμος Καραμαλλάκης, Αντρέας Σεκκίδης, Χριστάκης Μιλτιάδου αλλά για πρώτη φορά και ο Νίκος Λιβέρδος.

Με την αποφυλάκιση των παιχτών του Μουσκή, η ομάδα ξαναστήνεται και ενδυναμωμένη με τον Παναγιώτη Χατζηγεωργίου που στο μεταξύ επέστρεψε από την Αγγλία, (έπαιζε στην Ολντάν Αθλέτικ, 2^η Κατηγορίας) και με 1-2 νέους παίκτες που ξεπετάχτηκαν λαμβάνει μέρος στο Πρωτάθλημα Ανεξαρτησίας.

Σε εκείνο το πρωτάθλημα έλαβαν μέρος όλες οι ομάδες της πρώτης και οι τέσσερις πρώτες της δεύτερης κατηγορίας και τιμητικά η ΠΑΕΚ. Σύμφωνα με το σκεπικό της ΚΟΠ η συμμετοχή της ΠΑΕΚ επιβάλλετο λόγω της ξεχωριστής προσφοράς των παιχτών της στον απελευθερωτικό αγώνα.

Η προετοιμασία της ομάδας ήταν ελάχιστη. Εν τούτοις εκπληκτικά και με μεγάλη άνεση απέκλεισε δυο ομάδες (ΑΕΚ Αμμοχώστου και ΑΛΚΗ) κι έφθασε στα προημιτελικά. Κληρώθηκε να παίξει με την τότε μεγάλη Ανόρθωση, την ομάδα των Ιακώβου, Ζάγκουλου και Ασπρου, την ομάδα που τότε έπαιρνε τα πρωταθλήματα αήτητη.

Ο αγώνας έγινε στο Γ.Σ. Πράξανδρος και ήταν συγκλονιστικός με την ΠΑΕΚ να προηγείται με 1-0 (σκόρερ Παντούρης), ως το 75 λεπτό, όταν με αμφισβητούμενο πέναλτι, ισοφαρίστηκε. Την ημέρα εκείνη μαζί με την ομάδα στάθηκε πολύ άτυχος κι ο Πάρπας, σχεδόν απέκρουσε το πέναλτι. Η Ανόρθωση προηγήθηκε στο 84 λεπτό κι ύστερα ξανασκόραρε. Η ΠΑΕΚ έχασε τελικά και απεκλείσθη. Καρδιοχτύπησε η μετέπειτα Πρωταθλήτρια Ανεξαρτησίας. Μετά τον αγώνα ο Αντώνης Παπαδόπουλος,

ο δημιουργός εκείνης της μεγάλης Ανόρθωσης, ακούστηκε να λέγει, «φανήκατε ρε παιδιά πολύ άτυχοι στην κλήρωση, διαφορετικά η ομάδα σας άνετα θα έφτανε στον τελικό του Κυπέλλου Ανεξαρτησίας». Σ' αυτό το ματς έπαιξαν:

Λάμπρος Πάρπας, (τερματ.)	Ανδρέας Κελέσης	Ευγένιος Σωτηρόπουλος	
Ανδρέας Σεκκίδης Τάκης Μιλτιάδου	Ντίνος Παντούρης	Αντρέας Δημητριάδης	
Γιαννακός Ιωάννου Τάκης Μάζιος	Δημήτρης Μεϊτανής	Παναγιώτης	
Χατζηγεωργίου	Κώστας Πλατης	Αντρέας Παπασταύρου	Κωστής Μεϊτανής

Προπονητής: Γλαύκος Ταλιάνος

Αυτή η ομάδα που ίσως ήταν η καλύτερη που είχε ποτέ η Κερύνεια, εμποδίστηκε κι αδικήθηκε από την εποχή της και τα γεγονότα. Τελικά εξανεμίστηκε.

Οι περισσότεροι ποδοσφαιριστές σταμάτησαν το ποδόσφαιρο, σκόρπισαν κι έφυγαν από την Κερύνεια, ελάχιστοι έμειναν όπως ο Αντρέας Σεκκίδης που όμως το 1959 σπάζει το πόδι του και σταματά. Ο Τάκης Μιλτιάδου έφυγε για τη Νιγηρία, ο Λάμπρος Πάρπας έγινε ασυρματιστής στα πλοία, ο Ανδρέας Κελέσης συνέχισε για λίγο ν' αγωνίζεται, αλλά αλλού, στη ΧΑΠΟΕΛ Χάιφας. Ο Γλαύκος Ταλιάνος πήγε για σπουδές στην Αγγλία χωρίς να ξαναγυρίσει. Είχε κι αυτός σπάσει το γόνατο του σ' ένα αγώνα μπάσκετ κι αναγκαστικά εγκατέλειψε τον αθλητισμό και το επάγγελμα του γυμναστή. Τέλος ο Τάκης Γεωργιάδης φεύγει το 1962 από την Κερύνεια, συνεχίζει όμως την προσφορά του στο ποδόσφαιρο, τώρα σε άλλη ομάδα, στην ΑΕΛ Λεμεσού.

Το 1963 εκλέγεται νέο διοικητικό συμβούλιο με πρόεδρο (3^ο στη σειρά), το Στέλιο Κατσελλή και Γραμματέα το Νίκο Λιβέρδο. Παίζουν για λίγο ακόμα μερικοί παλιοί (Κώστας Πλατης, Κωστής Μεϊτανής, Γιαννακός Ιωάννου, Ανδρέας Παπασταύρου, Τάκης Πίστος, Κώστας Κωνσταντίνου) μαζί με νέα φουρνιά ταλέντων. Για πρώτη φορά στην ομάδα παίζουν τρία αδέρφια, οι αδερφοί Πλατη, ο Κώστας, ο τελευταίος των παιχτών του Μουσκή, με τους Νίκο και Άκη.

Από τα νέα ταλέντα ξεχωρίζουν:

Σωτήρης Παναγίδης	Ντίνος Κουμίδης	Αλέκος Ιακωβίδης	Τάτης
Αγαθαγγέλου	Κώστας Ιακωβίδης	Άκης Πλατης	Γιαννάκης Κωνσταντίνου

Νίκος Πλατης

Αχός Αρότης

Όμως σχεδόν πανομοιότυπα κι αυτή η ποδοσφαιρική γενιά, εμποδίζεται και αδικείται από την εποχή της. Ακολουθεί η τουρκανταρσία με τα γεγονότα του 1963. Η Κερύνεια απομονώνεται και σχεδόν αποκόβεται από την υπόλοιπη Κύπρο.

Με το τέλος της πρώτης δεκαετίας δημιουργείται καλαθοσφαιρικό τμήμα με Κερυνειώτες παίχτες. Η ομάδα με προπονητή τον Αντώνη Παγούρα το 1955 και 1956 είχε ήδη διακριθεί στο Παγκύπριο Διασυλλογικό Πρωτάθλημα, με τους καλαθοσφαιριστές Νίκο Γιάγκου, Βάσο Λεπτό, Ερμή Χριστοδούλου, Μιχαλάκη Λεπτό, Ευγένιο Σωτηρόπουλο και Αντρέα Κελέση. Συνεχίζει τις διακρίσεις και τα επόμενα δυο χρόνια με προπονητή και παίχτη το Γλαύκο Τα-λιάνο. Στη συνέχεια η καλαθοσφαιρική ομάδα της ΠΑΕΚ με νέους καλαθοσφαιριστές έμελλε να μεγαλοουργήσει με παίχτη και προπονητή τον Αλέκο Ιακωβίδη.

Σ' αυτά τα πρώτα δέκα δύσκολα χρόνια η ΠΑΕΚ αγκαλιάστηκε κι αγαπήθηκε απ' όλους τους Κερυνειώτες και από τα χωριά γύρω. Πολλοί είναι αυτοί, που με μεράκι κι αγάπη εργάστηκαν σκληρά, ανάμεσα τους ο Δήμος Καραμαλ-λάκης, μέχρι που το στρώσιμο της χαβάρας, το καθάρισμα, το ξηπέτρισμα, ακόμα και το ρηγάρισμα του γηπέδου γινόταν από μέλη και ποδοσφαιριστές... Αυτοί οι ίδιοι «τέλειασαν», δενδροφύτεψαν κι ανάστησαν τα νεαρά πεύκα και κυπαρίσσια γύρω από το γήπεδο του Πραξάνδρου. Τότε, σύμφωνα με τους κανονισμούς της ΚΟΠ, το γήπεδο έπρεπε να ήταν τουλάχιστο τελειασμένο. Όσοι από τους ποδοσφαιριστές δεν ήταν μαθητές αγόραζαν τα ποδοσφαιρικά τους παπούτσια και στις εξορμήσεις, στα εκτός έδρας παιχνίδια, πλήρωναν και το φαί τους, με εξαίρεση τους μαθητές, σ' αυτούς το σωματείο αγόραζε σάντουιτς. Όμως δυο ανθρώπων η προσφορά ήταν ξεχωριστή, δούλεψαν, μόχθησαν για την ΠΑΕΚ όσο κανένας.

Ο ένας ήταν ο Τάκης Γ. Γεωργιάδης, βέρος Κερυνειώτης, ο ακαταπόνητος εργάτης, ο ιδρυτής και στυλοβάτης της ΠΑΕΚ, ο άνθρωπος για όλες τις δουλειές. Αγαπούσε φανατικά το ποδόσφαιρο. Δούλεψε ασταμάτητα και με υπερβολή, παραμερίζοντας και θυσιάζοντας τα προσωπικά του συμφέροντα, «για την ΠΑΕΚ, όλα χαλάλι» έτσι έλεγε. Στο κατάστημα του στην οδό Κατσελλή εύρισκαν χωρίς καθυστέρηση τη λύση όλα τους τα προβλήματα.

Ο άλλος ήταν ο Αντώνης Παγούρας, Ελλαδίτης, ήρθε στο Γυμνάσιο της Κερύνειας το 1951. Πήρε τη σκυτάλη από τον ακούραστο ημιεπαγγελματία Τεύκρο Χειμώνα, τον ημιεπαγγελματία γυμναστικό που έβγαλε βαλκανιονίκες αθλητές όπως τον Αντρέα Χατζηβασιλείου. Δούλεψε σκληρά κι ασταμάτητα, χωρίς απαιτήσεις, χωρίς μέσα, κάτω από αντίξοες συνθήκες. Δεν ήταν μόνο ο πρώτος επαγγελματίας

γυμναστικός που μας ήρθε, είναι ο δάσκαλος, είναι ο άνθρωπος που θεμελίωσε στη μικρή πόλη τον αθλητισμό γενικά. Έβγαλε κι αυτός όπως ο προκάτοχος του Βαλκανιονίκης αθλητής, (το Γλαύκο Ταλιάνο, το Νίκο Χατζηπέτρου), πρωτοδίδαξε το μπάσκετ, προπόνησε, έστησε ομάδες κι έβαλε γερές βάσεις σ' όλα τα αθλήματα... Από τότε, επί εποχής του, από εκείνα τα δύσκολα χρόνια άρχισε η Κερύνεια να διακρίνεται, κοντά σ' άλλα και στο μπάσκετ. Ο Κυπριακός Οργανισμός Αθλητισμού (ΚΟΑ) πριν λίγα χρόνια τίμησε σε σεμνή τελετή, στο Χίλτον Λευκωσίας, τον Αντώνη Παγούρα για αυτή του την προσφορά... Την πιο όμως ωραία πράξη την έκαμε φεύγοντας, έβγαλε κι άφησε πίσω του Κερυνειώτες άξιους συνεχιστές του έργου του σαν το Γλαύκο Ταλιάνο και τον Αλέκο Ιακωβίδη, ανθρώπους που συνέχισαν να τιμούν το επάγγελμα και την πόλη τους.

Νοέμβριος, 2002